

„Mennyire van út ott?” Szeretet

2018

JANUÁR

1. szám

ÚJ ÉV

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Itt van már az óra

TARTALOM

■ Újév

- A székelyföldi kerület találkozása
- Röhrig Géza Udvarhelyen
- Bemerítések, női imanap, TELEK
- A messzeérő hit
- Teológusok bemutatkozása
- Röviden a gyergyói misszióról
- Akik hazamentek
- Kórustalálkozó, baptista évkönyv

„Például – állítólag – a csuka, ha kifogják, nem vergődik a vederben, mint a többi hal.

Mert az ő szabadsága nem az, hogy a folyóban úszkál, hanem ő önmagában szabad, akár kifogják, akár nem. Ugyanúgy, az a fogoly, akinek kapcsolata van Istennel, a magánzárákában sincs egyedül, sőt, talán a szabadságát sem a rácsok korlátozzák. Mert a szabadság nem fogság mentesség, a szabadság az Isten jelenléte.”

„Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk; mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívőkké lettünk. Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit. Mint nappal, ékesen járjunk, nem dobzódásokban és részegségekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységben, hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra.” (Róm 13:11-14)

Szeretettel köszöntjük a kedves olvasókat ez újabb esztendő első napjaiban! A fenti igeszakasszal szeretnénk bátorítani Isten népét a hitben való járásra, és a szeretetben való szolgálatra. Az idézett, mindössze négy igevers egyetlen központi gondolat köré csoportosul, s ez a nekünk adott idő fontossága, értéke. Az idő minden ember számára fontos. Enélkül senki nem él, mert ha elfogy az ideje, vége az életének. Az ember nem szereti, ha kifut az időből. Ezért kritikus, hogy az idővel kapcsolatban keressük Isten akaratát.

Pál apostol szerint a hívő embernek tudnia kell az időket. Mit is pontosan? A hívő embernek ideje megismerni, felismerni az időket, ideje van felserkenni az álomból, levetni a sötétség cselekedeteit és felöltöni a világosság fegyvereit. És végül ideje ékesen járni.

Ideje felismerni az időket!

„Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt!” Nem csak itt olvasunk arról, hogy a hívő ember nem élhet tudatlanságban afelől, hogy milyen időkben
(folytatás a 3. oldalon)

:: HAVI KÖZ ::

■ Hírek a Dumitriu-házaspárról, Pápua Új Guineából.

Idézzük testvéreink levelét: „Az Úrnak hála, jól vagyunk. Továbbra is az Úr akaratának keresésében vagyunk az itteni vezetőikkel, hogy eldöntsük, melyik népcsoporthoz legyünk kihelyezve. Hívjuk testvéreinket, hogy imádkozzanak velünk erősen ezért, mert ez a döntés nagyban befolyásolja az egész szolgálatunkat, amit itt Pápua Új Guineában (PÚG) fogunk végezni az elkövetkező években. Nagyon nehéz számunkra ez a várakozási és bizonytalan-sági időszak, de hisszük, hogy az Úr vezetni fog és velünk lesz minden körülmények között. Néhányan testvéreink közül érdeklődtek, hogy hogyan és mit lehet postázni PÚG-ba, ezért úgy döntöttünk, küldünk egy általános értesítést, hogy elkerüljük a kellemesnek szánt kellemetlen meglepetéseket. :) Nagyon örülnénk minden levélnek és csomagnak, és lehetséges is, hogy kapjunk, DE nagyon fontos, hogy mielőtt bármit is küldenének nekünk csomagban, értesítsenek minket. Van néhány fontos információ, amit figyelembe kell venni, melyeket most nem írunk le itt, hogy ne terheljük azokat, akik nem érintettek.

Ugyanakkor, bátorítjuk azokat, akik csomagküldésben gondolkoznak, hogy „társuljanak” másokkal, ha van kivel, így megosztva a csomagküldési költséget, mely sajnos nem kicsi... A csomagok lassan érkeznek, beletelhet 6-7 hétbe is, míg célba érnek. Köszönjük mindannyiuk szeretetét, a nem szűnő imádságokat és az áldozatos adományokat! *Sok szeretettel és elismeréssel, Hajni és Mihai*”

■ **Változó módszerek a misszióban.** 2018. január 27-én, reggel 10 órai kezdettel **Misszióra Motiváló konferenciát tart a Szövetség Marosvásárhelyen.** A részvétel szabad és ingyenes. „A változatlan üzenettel szemben a módszerek, formák, stratégiák változhatnak, ezért felelőssége minden gyülekezetnek, hogy a Szentlélek vezetése nyomán felismerje a saját környezetében azokat a csatornákat, amelyen keresztül Isten hatékonyan tudja elérni a ma emberét. Javasoljuk a gyülekezeteknek, hogy gondolják át az evangélizációs módszereiket, főként ott ahol, az nem minősült eredményesnek. Imádkozva, bőjtölve, egyetértve bátran változtassanak ezen, ha kell. Egyöntetűen szükségesnek látjuk azt, hogy az evangélizációs hetek mellett az evangelizáló élet, a személyes evangelizáció is működjön: kapcsolatokat, hidakat kell építeni a környezetünkben, ezáltal nyerve meg Jézus Krisztusnak az embereket,” írja a Budai Lajos Dániel missziói alelnök által jegyzett körlevélben.

Perc a múlt s jövő határán

*Rovásnyi jel életünk vonalán.
A múlt: Tanulság. Elfutó időnk
Hogy pazaroltuk. Áldást mégis osztott
A hozzánk is lehajló kegyelem.*

*A jövő? Nyílt tér, nagyszerű kihívás:
- Annyit érsz, amit másokért teszel,
Annyira jutsz, amennyit a hited bír
Szárnyalni, amennyi erőt veszel
A küzdelemhez az örök forrásból. -*

*Vagy talán... Ahogy a bölcs Prédikátor
Rezignáltan előnkbe adta rég:
Ha számba vesszük gyorsan tűnő létünk,
Jórészt törődés, az öröm kevés,
Olyan semmiség volt, amit tehettünk.*

*Kezünk nyomát majd őrzik a kövek még
Egy ideig. Talán a szívek is.
Szívünk melegét, kezünk simítását,
Egy jól megformált és igaz szavunk,
S önzetlen tettünk e kalmár világban.*

*A jövő is múlttá lesz nemsokára,
És újra megmérjük megtett utunk:
Földre hajlik tán éltünk ívelése,
Vagy a jövő reményére nézve
Híven tesszük, mit ránk bízott Urunk.*

Bácsi Sándor

Megjelent az **ÁHÍTAT-APPLIKÁCIÓ** Androidra!

Internet-független, adatbázisból működő androidos mobilapplikáció jelenik meg 2018 január elején, amely a Szövetség kiadásában megjelenő nyomtatott Áhítat elmélkedéseinek szövegét tartalmazza. Letölthető januárban a **Google Play** boltból ingyenesen, **Napi áhítat** néven. Természetesen a letöltés és a telepítés idejére szükség van internetkapcsolatra, de ezt követően anélkül is használható az alkalmazás. A projekt megvalósulását a HBM (Hungarian Baptist Mission) alapítvány támogatta. A megfelelő működtetéshez tanácsos elolvasni a „Segítség” menüpontot.

(folytatás a címloldalról)

él. Az Úr Jézus ezt mondja Máté evangéliumában: „*Ő pedig felelvén, monda nekik: mikor esteledik, azt mondjátok: szép idő lesz; mert veres az ég. Reggel pedig: ma zivatar lesz; mert az ég borús és veres. Képmutatók, az ég ábrázatját meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?*” Inti az embereket tudatlanságuk miatt, hogy éppen azokat az időket nem ismerték fel, amiben éltek, az Ő első eljövételének idejét. Egy második eset az ószövetségből áll előttünk. Úgy olvassuk az 1Krn 12:32-ben „*Az Izsakhár fiai közül, akik felismerék az idő alkalmas voltát, hogy tudnák, mit kellene Izraelnek cselekednie.*” Vannak tehát olyan hívő emberek, akik felismerik az időket, annak alkalmasságát, és vannak, akik nem. Vannak, akik tudják, ismerik az időket, mások nem. A nagy kérdés előttünk az év kezdetén ez: felismerjük-e mi milyen időkben élünk, vagy nem? Ha igen, hogy használjuk ki ezt, mit teszünk vele?

Pál itt nem valami jövőbeli, utolsó időkről beszél, hanem a JELEN időről, amikor a hívő ember olvassa ezt! S akkor a kérdés már így hangzik: milyenek ezek a napok, amelyekben mi most élünk? Felismerjük a jelen időket? Mit tudunk a jelen időkről:

Gal 1:4. „*Aki adta önmagát a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint.*” Elhisszük-e, testvérek igazán, hogy a jelen idők gonoszak? Nem fogunk növekedni bölcsességben, szentségben addig, amíg komolyan fel nem ismerjük, hogy ez a világ és ezek az idők a hívő ember és a szent élet ellen munkálkodnak.

2Kor 6:2. „*Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme itt a kellemetes idő, íme itt az üdvösség napja.*” Habár az idők, amikben élünk, gonoszak, az Ige szerint mégis alkalmassak, mert Isten most is az ember üdvösségét munkálja.

Lk 19:41-44. „*És mikor közeledett, látván a várost, síra azon. Mondván:*

Vajha megismerted volna te is, csak e te mostani napodon is, amik neked a te békességedre valók! De most elrejtettek a te szemeid elől. Mert jönnek reád napok, mikor a te ellenségeid te körülöttek palánkot építenek, és körülvesznek téged, és mindenfelől megszorítanak téged. És a földre tipornak téged, és a te fiaidat te benned; és nem hagynak te benned követ kövön; mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét.” Más szóval, ez az idő a megtérésnek és a hitnek az ideje. Jeruzsálem nem használta ki, hogy az Úr meglátogatta. És lassan, ez a kellemes idő elfutott tőlük, mert nem ismerték fel!

ApCsel 1:7-8. „*Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett. Hanem vesztet erőt, minek utána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig.*” Nem férhet kétség ahhoz sem, hogy ez a mostani idő is az evangélium hirdetésének ideje. Nem annak az ideje, hogy vagyont, pénzt halmozzunk fel, nem annak az ideje, hogy hírnevet szerezzünk magunknak. Az időnkert Krisztusért használjuk fel!

1Kor 7:29. „*Ezt pedig azért mondom, atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva ezentúl.*” Testvérek, ha szolgálni akarunk valamikor az Úr Jézusnak, akkor ez most van, mert az idő rövid. Minden hívő ember számot kell adjon majd az életéről, hogy mit tett azokkal az ajándékokkal, talentumokkal, időkkel, amiket Istentől kapott. Nekünk az időnkkel is sáfárkodni kell. Ideje tehát, hogy felismerjük azt!

Ideje felserkenni az álomból!

Ideje lelkiileg felébredni. Túl sok hívő alszik, és túl sokáig! Sokan nem figyelnek arra, mi történik körülötök. Nem látják az idők jeleit maguk körül. Ebben az álomban nem szolgálnak az Úrnak, csak sodorja őket a világ áradata. Csak kevesen töltik be a szenvedő emberek szükségleteit.

Ideje, mondja Pál, felkelni, mozdulni, és tenni valamit, még mielőtt túl késő lenne. Miért van itt az ideje, hogy felserkenjünk az álomból? „*Mert közelebb van hozzánk az üdvösség most, mint mikor hívőkké lettünk.*” Az üdvösség alatt itt Pál a végső megváltást, megdicsőülést érti. És így van, eltelt egy újabb esztendő. Kevesebb időnk van már hátra.

Minek van még itt az ideje?

Ideje elvetni a sötétség cselekedeteit és felvenni a világosság fegyvereit.

Ideje van annak, hogy ékesen járjunk, és

Ideje van annak, hogy felöltözzük az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljuk a kívánságokra.

A 13. vers elmondja azt, hogy milyenek voltunk mi mind, a 14. pedig, hogy milyenek kell legyünk az Úr Jézus Krisztusban. Ez az Ige is igazából a hívőknek szól! Vajon Isten mire akarja használni ezt az ígét ma a mi életünkben? Ha igazából megfontolnánk ezeket, akkor többre értékelnénk időnkert, mint a legtöbb aranyat. Minden perc, minden óra új értékrendet nyerne életünkben. Addig tehetünk jót csak, amíg időnk van, mert eljön az idő nagyon hamar, amikor egy angyal kiáltani fog: „*És az angyal, akit láték állani a tengeren és a földön, felemelé kezét az égre, és megesküvék arra, aki örökön örökké él, aki teremtetette az eget és a benne valókat, és a földet és a benne valókat, és a tengert és a benne valókat, hogy idő többé nem lesz.*” [Jel 10:6].

Az Úr adjon kegyelmet nekünk felismerni az időket ebben az esztendőben is, és azt jól kihasználva élni Isten dicsőségére és embertársaink javára.

Kívánunk minden kedves olvasónak, gyülekezeteinknek boldog, békés és Istentől megáldott új esztendőt!

Pardi Félix
Kémer

Bemerítés a Kőszikla Gyülekezetben. Idén már másodjára ünnepeltük együtt Isten csodálatos munkáját, az újjászületést a kolozsvári Kőszikla Gyülekezetben. November 5-én egy fiatal házaspár tett vallomást a bemerítés által arról, hogy teljesen átadják az életüket Annak, aki őket újjá tette.

Vincze Attila és Tímea vallásos családban nevelkedtek, imádkoztak, templomba jártak, de még nem érezték át teljesen a közelségét és átformáló erejét. Vallomásaik alapján az imák nem hatoltak a mélyre, és annak ellenére, hogy megértették az evangélium lényegét, nem történt áttörés az életükben. Isten látta őket, látta szívük őszinte vágyát, és lassan külön-külön beleavatkozott az életükbe.

Timi sokáig kettős életet élt, folyamatosan közeledett és távolodott Istentől. Sokszor érezte azt, hogy Isten vár rá, hogy át kell adnia az életét neki. Többször szólt hozzá egyedüllétében, de sosem érezte elég erősnek magát, hogy elfogadja a hívó szót. Ezért Isten embereket használt fel arra, hogy megszólítsa. A sógornője imádsága nagyon megragadta, és elkezdett benne valamit, majd a sógornője apukájának a temetésén az igehirdetés által megértette, hogy pillanatnyi életünket azért kaptuk, hogy teljesen Neki szenteljük.

Attila már kamaszként megértette az evangéliumot, de a rossz baráti társaság miatt eltávolodott Istentől. Fiatal házasokként is keresték Istent, sok gyülekezetbe ellátogattak, de sokszor csak a kiüresedett formákra találtak. Timi megtérése után Isten Attilát is hívta, és drasztikus módon avatkozott bele az életébe. Ekkor sikerült teljesen letennie az alkoholt. Isten munkálkodott az életében a gyülekezet és a házi csoport által, ahol Attila szerint „kézzelfoghatóan érezhető volt az Úr jelenléte”. A Vincze házaspár nem szűnő kíváncsisággal és rengeteg kérdéssel jött minden héten a házi csoportra.

Csoda volt látni az életükben a megtérés folyamatát, azt, ahogyan a kérdéseikre Isten válaszol, és egyre többet értenek meg a gyakorlati hívó életből. Ennek az egyik látható jele volt a bemerítkezésük. Nyitott szívvel keresték az Istent, és ő nem maradt távol. Őszinte

imájuk a jövőre nézve az, hogy Isten a családjukban és a gyerekeik életében is munkálkodjon. **[Lakatos Paula]**

Alámerítés Lupényban. Az Úr kegyelméből 2017. november 12-én tartottunk bemerítési istentiszteletet Lupényban, amikor két fehérruhás vallotta meg hitét, Jézus Krisztus példáját követve. Az imaáhitaton Sípos József és Pap Elemér testvérek (Hadadnásdsádról) buzdítottak imára a Józsa 1:8 alapján. Az ünnepi istentiszteleten dr. Kis-Juhász Vilmos kolozsvári lp. az Apcsel 16:23-34 alapján szólt a keskeny út jellemzőiről. A bemerítést Tóth Róbert lp. végezte, majd a kézzrátételes imádkozás után az új tagok úrvacsorához is járultak.

A délutáni alkalommal hálaadó ünnepélyünk volt, Isten Igéjét ezúttal is dr. Kis-Juhász Vilmos lp. hirdette az Ézs 12:1-6 alapján. A férfikar és az ifjúság is szol-

gált Istent dicsérő énekekkel. A képen balról jobbra: Kis-Juhász Vilmos lp, Pap Norbert, Pap Edith és Tóth Róbert lp. Kívánjuk, hogy az Úr tartsa meg őket a hitben és adjon még kegyelméből ilyen örömepeket! **[Tóth Róbert]**

Baróton is megmozdult a víz. November 5-én bemerítési ünnepséget tartottunk Baróton, amelyre nagyon sokan összegyűltünk. Józsa Zoltán tv. imára

buzdítását követően a gyülekezet lelkipásztora röviden beszélt a bemerítésről, majd a bemerítkezők vallották meg szóban és a bemerítés által Krisztusba vett hitüket. Ezt követte Borzási Gyula nyugalmazott lelkipásztor igei üzenete, a kézzelírt ima és Deák Zsolt brassói lelkipásztor igehirdetése a Fil 3:1-11 igeszakasz alapján. Az ünnepi istentisztelet meghittségéhez hozzájárult az énekkar és a fiatalok köszöntő szolgálata is. Kívánjuk, hogy még sok embernek váljon életében valósággá az, hogy Krisztus a legnagyobb nyereség. A mellékelt fényképen a következő személyek láthatóak balról jobbra: Kónya Hunor Barnabás, Veres Lóránd, Györfi Elek Tóbiás, Király Panna és Király Kata. **[Györfi Elek Tóbiás]**

Bemerítkezőkkel ünnepeltünk Sarmaság-on. November 12-én örömteli eseménynek lehetünk tanúi a sarmasági baptista gyülekezetben, ahova sokan eljöttek közlőrl és távolról, hogy együtt ünnepejlünk. Öröm volt a szívünkben, a gyülekezetben, hisszük a mennyben is, mert megmozdulhatott a víz, és négy fiatal fehérruhás tett bizonyosságot megtéréséről, vallást hitéről a bemerítés vizében is, a népes gyülekezet és az Úr Jézus színe előtt. Fiatal testvéreink különböző háttérből indulva győződtek meg, hogy szükségük van Isten újjáteremtő kegyelmére. A meghívott vendég igehirdető, Veress Ernő lp. a „Damaszkuszi csodáról”, az ApCsel 9:10-20 alapján prédikált,

hirdetve miképpen válaszolt Pál Isten megszólítására és lett Jézus tanítványa. A fehérruhás fiatalokat a helyi lelkipásztor merítette be. Az új tagok életére kívánjuk Isten áldását, megerősödést, kitartást és sok lelki örömet. Szeretnénk hogy, oda- szánt, példás életükkel jó bizonyosságai legyenek annak, aki élete árán váltotta meg őket bűnös életükből! Isten áldása kísérje mindnyájunk életútját.

A képen balról jobbra: Veress Ernő lp., Balogh Tibor, Kaszta Alíz, Demjén Csaba, Kaszta Ruben, Székely Béla lp. **[Székely Béla Dániel]**

Imanapi együttlét Püspökiben

Női imanapon vehettünk részt 2017. november 7-én a biharpüspöki gyülekezetben, ahol a körzetünkben élő nőtestvérekkel Isten Igéje köré gyűlve együtt imádkoztunk, énekeltünk, örültünk.

Az alkalom szervezője, Papp Margitka testvérnő, köszöntő beszédében arra buzdított, hogy „Keljünk fel, tündökljünk a szolgálatban és az imádkozásban, hiszen az ima páncél a léleknek.”

Vendégszolgálattevőnk Vékás Erzsébet testvérnő a Zsolt 91:11 alapján szolgált: „Fényőzön árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre”. Testvérnőnk a fény szerepéről beszélt fizikai és lelki megközelítésből. Csak úgy világíthatunk, mondta, ha vigyázunk

gondolataink tisztaságára: „Foglyul ejtvén minden gondolatot a Krisztus Jézusban...” (2Kor 10:5). Nagyon fontos, hogyan és mit gondolunk, hisz ez befolyásolja beszédünket, magatartásunkat, tetteinket. Ne siessünk kimondani valamit, nem mindegy, hogyan közöljük gondolatainkat. A szavaknak nagy ereje van. Sokszor a csend, a megfolt beszéd árasztja a világosságot. Fényünk csak akkor áradhat szerteszét, ha szelídek és alázatosak tudunk maradni minden körülményben. Legyünk irgalmas szívűek, megbocsátva egymásnak, nem cipelve a harag, a neheztelés terhet, hisz ezek eltakarják a világosságot. Életvitelünk legyen átlátható, egyértelmű, mert ennek gyümölcse lesz az öröm. Ápoljunk szeretetteljes, őszinte kapcsolatokat a családban, a gyülekezetben, a társadalomban. Ne feledkezzünk el a rendszeres ima és böjt gyakorlásáról sem, hiszen ezek kedves szolgálatok az Úr előtt.

Imában jöhettünk Istenünk elé egyéni, családi és gyülekezeti életünkért, a világ minden táján élő nőtestvérekért. Zárógondolatként Papp Dezső lelkipásztor kiemelte: „«Legyen» szavára világosság lett, hív minket, vár ráink, hogy világítsunk, mint a gyertya, árássunk fényt magunk körül.”

Egymás kezét megfogva, lélekben csatlakozva a világon élő baptista nőtestvérekhez, énekeltük a záróéneket: „Szeretet áradjon köztünk, szeretet gyűljön bennünk...” Hallgassa meg Atyánk szívünk vágyát, hogy szeretettel telve ragyogni tudjunk ebben a sötét, bűnnel teli világban!

Hódi Annamária, Biharpüspöki

TELEK találkozó Sámsonban

Isten kegyelméből idén is megszervezésre került a TELEK találkozó, amelyre ezúttal Erdélyben került sor november 17-19 között. A nyitó alkalom Szilágysámsonban volt, a baptista gyülekezetben. A kezdő ima és ének után a vendégek köszöntése következett a helybeli gyülekezet részéről, amit Bántó Zoltán előljáró testvér tolmácsolt a jelenlevők felé.

A köszöntések után Papp Dániel és Béczi Sándor magyarországi lelkipásztor testvérek szolgálata következett. Mindkét előadás alapigéje az 1Thessz 4:3a volt: „Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete”. A két előadás témája tehát a megszentelődéssel volt kapcsolatos. Papp Dániel testvér a szentség bibliai fogalmáról, míg Béczi Sándor testvér a lelki vezetők gyakorlati megszentelődéséről tartott előadást. Mindkét előadás hasznosnak bizonyult számunkra. Isten arra nézve bátorított és tanított bennünket, hogy legyünk szentek életünk minden területén, és hogy ezt miként tudjuk munkálni mások életében is. Az előadások után az együttlét közös ebéddel folytatódott. Azt követően az erdélyi lelkipásztorok hazautaztak a

tiszántúli (Magyarország), kárpátaljai (Ukrajna) és felvidéki (Szlovákia) vendégeikkel. A vendégtestvérek az illető körzet valamelyik gyülekezetében szolgáltak.

Szombaton a lelkipásztorok három különböző csoportban találkoztak beszéltek meg a pénteki előadások témáját. A szilágysági csoport Szilágysámsonban, a bihari csoport Nagyváradon (a Roma Gyülekezetnél), a Kolozs megyei csoport pedig Magyarlónán találkozott. Szombat este és vasárnap délelőtt a vendégtestvérek tovább szolgáltak abban a körzetben, ahova be voltak osztva. A záró istentiszteletek vasárnap délután Magyarlónán, Nagyváradon (Roma) és Szilágysámsonban voltak megtartva.

Isten kegyelmes volt és áldottá tette mindhárom napot. Az Ő kegyelme, hogy lelkipásztoraink szabadon találkozhatnak és épülhetnek egymás hite által. Az a vágyunk és imánk, hogy Isten végezze továbbra is az ő megszentelő munkáját lelkipásztorainkban és a gyülekezetekben. Mindeközben hisszük, hogy aki elkezdte bennünk a megszentelődés munkáját, az be is fejezi a Krisztus Jézus napjára. (Fil 1:6). **[Moroz Tamás]**

Érezzétek és lássátok meg...

„Írj friss útiélményedről!” – bátorított a szerkesztő testvér tavaly nyáron, amint hazaértünk az Egyesült Államokból feleségemmel, Borikával. De jött a Világtalálkozó, majd az ősz váratlan akadályokkal. Most, az esztendő fordulóján, inkább az első amerikai utamról szólnék, egy keveset.

Honnan jön, Moszkvából?” – kérdezte a természetes színészbőrű sofőr, valószínűleg amiatt, hogy a hosszú télikabátom és bundasapkám ugyancsak elütött az autóbusz többi utasának öltözkédésétől. Mikor mondom, hogy melyik országból jöttem, felélénkül: „Ó, Bukarest, a forradalom...”. Örültem, hogy ilyen tájékozott, meg hogy szóba elegyedtünk, mert izgultam, nehogy eltévedsem a clevelandi központi buszmegállót. Besötétedett ekkorra már, én meg reggel óta úton voltam: hajnal hasadtán kísért ki a buszpályaudvarra New Yorkban a magyar gyülekezet lelkipásztora. Végül is minden rendben ment,

fél tíz körül befutottunk a célállomásra, és már az ablakon át megpillantottam N. Sándort, fő vendéglátómat. December 17-e volt aznap, első amerikai utazásomnak a hetedik napja, 1997-ben.

EGY KIS AMERIKA

Ennyire emlékezetes az „első”?

Magam is csodálkozom, akaratlanul is milyen sokszor felidézódik egy-egy epizód, helyszín, emberek, amint valamit tesznek-mondanak. Tavaly tavasz óta pedig már tudatosan is készültem a huszas, kerek évfordulóra, valamiképpen, hogy kifejezzem ismételten hálámat jótévőim iránt.

Az utazás időkerete és állomásai

December 11-én, csütörtökön, alkonyatkor érkeztem a Kennedy repülőtérre a New York-i imaház elé és kerekén négy hét múlva, '98. január 8-án délben ugyaninnen indultam el hazafelé. Egy-egy adventvasárnapot tölthettem a New York-i és *(folytatás a 15. oldalon)*

Új hallgatók a Teológián

Anevem **Pap Lénárd Ottó**, Lupényban születtem, 1997. szeptember 11-én.

Minden 2011. november 4-én kezdődött Magyarlónán egy ifjúsági konferencián. Szombat este volt egy felhívás a megtérésre. Addig is az Úr többször megszólított de én mindig vagy halogattam, vagy nemet mondtam, de azon az estén, Ő különleges módon szólt hozzám. Azt mondtam az Úrnak: „Ha ez tényleg Te vagy, akkor add, hogy az egyik barátom is felálljon”. Ahogy ezt kimondtam, felállt a barátom. Akkor hallottam az Úr hangját és ezt mondta: „Lénárd, Én megtettem amit kértél Tőlem, most rajtad áll a sor, most vagy soha”. Akkor adtam át életemet az Úrnak.

A megtérésem után sokszor azon gondolkoztam, hogy menjek-e a teológiára, de a válasz határozottan az volt, hogy nem. Azt mondtam magamban hogy nem fogok menni, ameddig nem tudom biztosan hogy az Úr küld. Többen is kérdeztek, hogy nem szeretnék-e menni a Teológiára? De bármennyien is kérdeztek a válasz mindig ugyanaz volt: természetesen, nem. Aztán 2016. augusztusában, mikor az Úrral voltam imádságban, egyszer így szólt hozzám az Úr: „Most én küldelek”. Eleinte azt gondoltam hogy bebeszélem magamnak, de ahogy egyre többet imádkoztam, és kerestem az Úr akaratát ezzel kapcsolatosan, egyre nagyobb volt a meggyőződés, hogy igenis az Úr küld. Mikor elhatároztam, hogy jelentkezek a Teológiára megtudtam, hogy a folyó évben csak egy személy jelentkezett. Elkezdtem imádkozni, hogy az Úr adjon még legalább egy társat mellém. A nagyfalui ifjúsági konferencián erre az imádságomra is megkaptam a választ. Ugyanis, mikor visszamaradtam imádkozni, ott volt valaki, aki hozzám hasonlóan azért maradt vissza, mert szeretett volna jelentkezni a Teológiára. Így határoztam el, hogy beiratkozom.

Szűcs Dávid vagyok. Isten, szeretetből hívő családban helyezett el 29 évvel ezelőtt, a Maros partján, Aradon. Kegyelem volt számomra, hogy istenfélő szülők, testvérek és nagyszülők vettek körül, így már gyermekkoromban megismertem az evangélium üzenetét, elsősorban édesanyámon és nagymamámon keresztül. Mindig törekedtem, hogy jó magaviseletű fiú legyek, de hamar rájöttem, hogy a bűneim meggátolnak ebben. Egyik evangélizációs este alkalmával egy vendég lelkipásztor hirdette az ígét és az üzenete Jézus visszajöveteléről szólt. Akkor tudatosult bennem legelőször, hogy én is elveszett ember vagyok Isten kegyelme nélkül. Aznap este átadtam az életem Krisztusnak és Ő újjászült. 2002. december 8-án pecsételtem meg döntésem a keresztség által és az Aradi Belvárosi Baptista Gyülekezet tagja lettem. Az egyetemi tanulmányaim folytán Nagyváradra kerültem, ahol elvégeztem az Emánuel Egyetem Menedzsment szakát. Ez a három év nagyon fontos időszak volt számomra, mert az Úr sokat formált a tanáraim és az aradi gyülekezet által, és készített a későbbi szolgálatra. Az egyetem befejezése után Isten Kolozsvárra vezetett ahol elvégezhettem a mesteri tanulmányaimat. Ez alatt a két év alatt is sok áldásban volt részem, mert megismertem a feleségemet, Edithet, és lehetőségem volt alkalmanként egy közeli kisgyülekezetben, Mákon szolgálni. 2013-ban összeházasodtunk Edithel és az Egrespataki Baptista Gyülekezethez csatlakoztunk. Két és fél év elteltével Isten megáldott bennünket egy gyönyörű kislánnyal, Ruthival. A 2017-es évben az Úr tovább folytatta munkáját a szívemben, és elhívott az Ő szolgálatába. Szeretnék egy hasznos eszköz lenni Isten kezében, hiszem, hogy Ő kirendeli a szükséges erőt bármilyen szolgálattal bíz meg, és vágyom arra, hogy minnél több lélek megismerje az én Megváltómat.

Megjelent a 2018-as „Múlt, jelen, jövő” naptár

A Magyarországi Baptista Egyház által évente, rendszeresen kiadott évkönyv a 2017-es év megemlékezéseit helyezi előtérbe. „A reformáció 500 évvel ezelőtti, majd azt követő eseményeire, benne anabaptista elődeinkre figyelhetünk. Kornya Mihály életére és egyedülálló munkásságára emlékezhettünk halálának 100 éves évfordulóján. Visszatekinthettünk a Magyar Baptisták Világszövetségének 25 évvel ezelőtti indulására, az azóta megtett útra, többek között Debrecenben is a negyedik világtalálkozó alkalmával.

Baptista évkönyv

2018

nem – akár e könyv emlékeztetésein keresztül is – járjunk Krisztus mindig friss erejében, jelenlétében! (**Papp János, Előszó**)”

A kötet igemagyarázattal indul. Igaza van-e a bibliai Prédikátor könyvének abban, hogy minden hiábavalóság? Érdekesítő igemagyarázatában az Udvarnoki András-díjas teológiai tanár, lelkipásztor szerző az életet vizsgálja alul- és felülnézetből. A női, férfi-, ifjúsági, szociális, speciális, cigányok közti, szeretetszolgálati, bel- és külmisziós, oktatási hírek, érdekességek mellett személyes hangvételű bizonyásgátételek szólnak meg az újra meg újra felbukkanó Szívhang rovatban.

A 2017-es év válogatott, színes eseményei is megtalálhatóak: az országos rendezvények mellett a kisebb-nagyobb gyülekezetek életében történtek éppúgy, mint jeles családi alkalmak, gyémánt- és vasmenyegzők. Olvashatunk küldetésüket hűséggel beteljesítő lelkipásztorok és feleségeik, valamint országosan ismert szolgálattevők életútjáról. Bemutatja a kötet a Magyarországon egyházi és társadalmi elismerésben részesült testvéreket, iskolákat.

A kötet harmadik részében található *KincsTár* kincses írásai családi témájú, szépirodalmi és tudományos olvasnivalót rejtenek versekkel és díjnyertes, tanulságos mesékkel.

A könyv megvásárolható a Baptista Könyvesboltban: 1068 Budapest, Benczúr u. 31.; +36-1 413-0936, +36 20 886 0011; fax: +36-1 352-9707/103; konyvesbolt@baptist.hu; www.konyvesbolt.baptist.hu.

Magyarországi baptista sajtószolgálat

Isten egyik leggyönyörűbb ajándéka, az ének

Kórustalálkozó a nagyváradi Emanuel Egyetem kápolnájában

Öt nagy hazai gyülekezet, illetve körzet küldte el énekkarát: Arad, Belényes és környéke, Nagyvárad, Paptamási és Temesvár; a nyitóhangot ezúttal is a Dávid-férfikar adta. Bemutatkozott két vendég együttes is: Budapest-Budafok és Debrecen képviselőjében. Október 28-án, szombat délután, a partiumi gyülekezetek ötödik kórustalálkozója – kevéssel három óra után – Veress Efraim missziókerületi elnök köszöntő szavaival vette kezdetét. A szolgálati tömbök közötti kis szünetekben az énekkarokat elkísérő lelkipásztorok mondtak rövid igei buzdítást: Boros Róbert, Budai Lajos, Giorgiov Adrián, Lukács János és Simon András.

Az együttesek a következő sorrendben szólaltak meg: Dávid-férfikar (33 tag, vezényelt Székely András, zongorán kísért Garai Zsolt, két énekszám hangzott el), a Budafoki gyülekezet ének-zenekara (35 tag, karmester Szilágyiné Mátyus Elvira, három számot adtak elő), a temesvári gyülekezet énekkara (22 tag, Juhász Katalin karmester, három énekszám), a debreceni baptista gyülekezet énekkara (18 tag, öt énekszám, vezette Pető István), a paptamási gyülekezet énekkara (24 tag, három énekszám, karmester ifj. Vura János), a nagyváradi-belvárosi gyülekezet vegyeskórusa (31 énekes, három énekszám, vezényelt: Garai Zsolt és Székely András), a Belényes-környéki ÁSZÁF tini-ifi kórus (27 tag, vezető: Egyed Ernő, három dal szólalt meg), az arad-belvárosi gyülekezet kórusa (25 tag, négy énekszám, vezényelt Szűcs János, Gál Gyula és Kiss László), a nagyváradi-belvárosi gyülekezet ének-zenekara (43 tag, három énekszám, karvezetők: Bokor Barnabás és Borbély Ferenc).

Bevonva a hallgatóságot, együtt is megszólaltak a kórusok, amelynek során két új éneket is megtanulhattak a résztvevők. Ugyanakkor egy programpont a reformáció emlékévéhez kapcsolódott, Pető István debreceni karmester az egyházi éneklésben történt változásokról szólt; idézte Luther Márton híres mondását: „Isten egyik >>>

Bábel tornya és az ember (de nemcsak) szabadsága

Rendhagyó alkalmon vettünk részt a gyülekezetben az elmúlt hetekben. Barátaimtól hallottam már Röhrig Gézáról, aki rendkívül jó előadó, én viszont csak a színészi arcát ismertem eddig. Amikor lehetőségem nyílt az előadásán részt venni, meglepődve vettem tudomásul, hogy rég hallgattam ennyire lebilincselő, tartalmas, ugyanakkor könnyed, személyes és mélyen gondolkodó tanítót. Az alábbiakban megpróbálok néhány megjegyzett gondolatot leírni, illetve továbbgondolni.

Röhrig Géza Oscar-díjas színésszel (balról) Roth András Lajos történész, könyvtáros beszélget az udvarhelyi imaházban.

A Bábel tornyáról volt szó, és arról a szabadságról, amelyről az ember kezdett lemondani akkor, amikor a torony építésébe kezdett. Itt olvassuk először a Bibliában azt, hogy téglát használtak építésre. A tégl pedig abban különbözik a kőtől, hogy nem egyedi, nem különleges, hanem minden tégl egyforma. Talán egyszerűbb úgy szervezni a társadalmat, hogy mindenki egyforma, kiszámítható legyen benne, de a teremtés ereje – annak ereje, hogy Isten bennünket

>>> leggyönyörűbb s legdicsőbb ajándéka az ének. Haragszik is rá a sátán, mert sok kísértést és gonosz gondolatot űz el vele az ember.”

A találkozó közel négy órán át tartott és hamar eltelt; a körülbelül 270 énekes-zenész-karmester felemelő művészi élményt nyújtott. Befejezéskor Simon András lelkipásztor, a missziókerület vezetésének tagja emléklapot osztott szét a kórusoknak. Elismerően méltatta Garai Zsolt és Székely András szervezők munkáját, majd köszönetét fejezte ki az Emanuel Egyetem felé, az igen jó akusztikájú kápolna használatának lehetőségéért. A záróimában Lukács János budafoki lelkipásztor hangsúlyozta: folytatódjék a hétköznapiakban – az ajkunkon és a szívünkben – az itt elkezdett dicsőítés, hála és tisztelet.

Szilágyi László

az Ő képére és hasonlatosságára alkotott – abban rejlik, hogy olyannak teremtett, amilyen Ő. Szabadnak és egyedinek. Az Ő kreativitása abban is tükröződik, hogy az ember társául nem egy másik férfit alkotott, hanem egy nőt, aki tetőtől talpig, kívül-belül más, mint ő.

A szabadság mai értelmezése nagyon relatív és sokszor másoktól véljük tanulni, hogy mit jelent a szabadság – azt hisszük, ha elég verset, beszédet, hangzatos szöveget hallunk/mondunk a szabadságról, már tudjuk is, miért küzdünk. Pedig a szabadság nem mindig az, aminek látszik. Például – állítólag – a csuka, ha kifogják, nem vergődik a vederben, mint a többi hal. Mert az ő szabadsága nem abban áll, hogy a folyóban úszik, hanem ő *önmagában* szabad, akár kifogják, akár nem. Ugyanúgy, az a fogoly, akinek kapcsolata van Istennel, a magánzárkában sincs egyedül, sőt, talán a szabadságát sem a rácsok korlátozzák. Mert a *szabadság nem fogság mentesség*, a szabadság az Isten jelenléte.

Izrael népét sem úgy szabadította ki Isten Egyiptomból (ahol a fogság az Ő jelenlétének hiányát jelentette), hogy azt tegyék, ami tetszik nekik. Törvényt adott nekik és engedelmességet követelt. A mai ember szabadság-értelmezése a törvénytől való mentesség: hagyjanak békén, hadd tegyem, ami jólesik. De vajon az ilyen fajta szabadság nem korlátozza más ember szabadságához való jogát? Mi a tapasztalatunk, jobb-e a világ, ha mindenki azt teszi, ami neki tetszik? Pedig a szabadság azt feltételeznél, hogy jobb legyen. Azért nem jobb, mert a szabadság nem ez.

Röhrig szerint a csendben, az *Istennel való közösségben* élhető a legjobban a szabadság. Minél többen vagyunk, annál jobban korlátozódik a szabadságunk. Így születnek a forradalmak, amelyekben a fiatalok azért küzdenek a szabadságért, mert valójában nem szabadok. És vajon a szabadság az életünk célja? Istennek a velünk való közösség igen fontos, talán még fontosabb volt. Ő már a teremtésnél beszélgetésre hívja az embert. Meghallom-e ezt a hangot a minden napokban vagy egyedül hagyom a kérdéseivel?

A szabadság értelmezhető úgy, hogy szabad vagyok valami alól, de úgy is, hogy szabad vagyok valamire. Ha rájöttem, hogy én Neki vagyok szabad, akkor van mit kezdenem a szabadságommal.

Ilyen és hasonló gondolatok mentén ízleltük és ismertük, hogyan gondolkodik ez a New Yorkban élő magyar zsidó filozófus, színész, költő, énekes, aki mellesleg hétköznapi munkával keresi (családja) kenyerét, és valamikor – ha majd apai kötelességei nem kötik a tengeren túlhoz –, hazaköltözne.

Lőrincz Tünde, Székelyudvarhely

A messzérő hit

Sok-sok évtizeddel ezelőtt, még a múlt évezredben, volt egyszer hol nem volt egy okos, ügyes, szemrevaló kislány, aki hívő szülei hatására már nagyon fiatalon, még gyermekkorban eldöntötte, hogy az Úr Jézust akarja követni. Nagyon szeretett volna bekerülni, de a lelkipásztor azt kérdezte tőle miközben egy fára mutatott, amelyen még éretlen gyümölcsök voltak: „Látod-e azt a fát és a gyümölcsöket?” „Igen” – válaszolt a gyermek. „Szerinted mi lenne, ha én most leszakítanám az egyik gyümölcsöt?” „Nem érne meg” – hangzott az értelmes válasz. „Na, látod, neked is érni kell még!” És nem merítették be a kislányt. Később azonban beért a gyümölcs, követte az Úr Jézus példáját, és fogadta az isteni áldásokat. Egyszerű, de nagyszerű hívő férjet kapott az Úrtól, és lett három szép leánygyermekük. A lányok szépen nőttek és virágoztak. A szülők bánatára mind a hármat olyan dőlceg legény szakította, akik élő hitet nem ismertek, csak holtat... Sok könny, szenvedés, de még több imádság és tehervállalás lett az öregedő szülők, az imádkozó édesanya jussa. A hűséges könyörgés eredménye rövidtávon az lett, hogy a lányok, illetve a fiatal asszonyok visszatértek az Úrhoz, de így lett felemás iga és a szenvedés is hatványozódott. Immár nem csupán az öreg szülők, hanem már a fiatal asszonyok is sokat sóhajtoztak, de ami jobb volt: még többet imádkoztak férjeikért és megszületett, felemás igában nevelt gyermekeikért. Ugyanis gyermekáldás volt, de itt is ott is hiányzott a család papja, aki a férj, az édesapa kellett volna legyen. Aztán egyszer csak beért a sok imádság és megtört a jég! Ha jól emlékszem, akkor az elmúlt évezred utolsó esztendejében a Hargita Táborban, egy evangelizációs estét követően az egyik akkor még csupán 16 éves unoka (ma boldog feleség, két szép gyermek édesanyja), egy éjszakányi vajúadás után újjászületett.

Ettől kezdve a nagymama unokái sorozatban hozták meg döntéseiket az Úr Jézus mellett. Felgyorsultak az események! Az agg szülők, ill. nagyszülők immár azzal vigasztalódhattak, hogyha a vejeik nem is, de az unokáik többsége megismerte az Urat. DE(!) az imaharcot nem adták fel! A lányokkal együtt folyamatosan könyörgöttek a vőkért. Nem akartak túllépni rajtuk... Akárhányszor megkérdeztem őket, hogy mi az imatémájuk, első helyen szerepeltek a vők! És ez így ment éveken át... A hívő unokák nagy része is felnőtt. Családot alapítottak. Az Úr gyermekekkel áldotta meg őket is, így a nagyszülőkből, dédszüleik lettek. A dédnagypapa bele is halt a sok könyörgésbe, de halálában is hitte, hogy nem hiába imádkozott. (Lám-lám, hite holta után is beszél.) A hajdani hitben éretlen kislány, és a dédnagymama sem hagyta abba a könyörgést! A lányai is, akik időközben már mind nagymamák lettek, követték édesanyjuk példáját. És lehet csodálkozni: hosszú évtizedek után átszakadt a gát! Megtért és bekerült az egyik vő és annak fia, a legkisebb unoka is. Sőt a még be nem merített unokák világból származó feleségei is hitre jutottak... Aki 2017. július 16-án ott volt Csákánydoroszlón a bemerítési istentiszteleten, tudja, hogy mindez nem mese, hanem IGAZ TÖRTÉNET, aminek folytatása következik... [Veress Efraim]

Gyülekezet másképp

A gyergyói baptista misszió rövid bemutatása

A Gyergyószentmiklósi Magyar Baptista Közösség 2005-ben, id. Veress Ernő lelkipásztor és felesége, Annuska szolgálata nyomán kezdett szervezett formában kibontakozni. A Veress házaspár 2004-ben Isten hívását megértve költözött a városba, és törekény egészségi állapotuk ellenére lelkesen és hűségesen végezték a gyülekezetplánáló szolgálatot. 2005 őszétől, a Kossuth Lajos utcai Menedék kápolnában már rendszeres istentiszteleti alkalmak voltak szerdán és vasárnap. Közben a Tölgymező útca 15. szám alatt egy új kápolna építése kezdődött, amelynek 2007. november 11-én volt a megnyitója. Ettől kezdve ebben az épületben tartjuk a közösségi alkalmainkat, jelenleg minden szerdán bibliaórát, szombaton imaközösségi alkalmat, vasárnap istentiszteletet. Veress testvérék és a közösség imájára nyert válaszként, 2007. december 8-án Isten akaratát megértve, Novák Zsolt misszionárius és családja Gyergyószentmiklósról költözött Magyarországról, Kiskőrösről. Őt 2008. december 28-án avatták fel a lelkipásztori szolgálatra. Azóta ő pásztorolja a gyergyószentmiklósi körzet összesen hat közösségét.

Id. Veress Ernő

Jó hírek „a legkisebb testvértől”!

Novák Zsolt

Maga Novák Zsolt lelkipásztor nevezte így az erdélyi baptista szövetség legkisebb és legfiatalabb misszióját, a gyergyószentmiklósi baptista missziót, november 19-én, a váradbelvárosi gyülekezetben tett látogatása alkalmával. Elmondta, hogy néhány évvel

ezelőtt, miután sokáig sikertelen volt az evangélium megosztásában, a gyergyói közösség nagyon komolyan bőjtölt és imádkozott azért, hogy megértse Isten akaratát, és meglássa, hogyan tudná hatékonyabban elérni a gyülekezet falain kívül élőket. Úgy mutatta nekik Isten, hogy ki kell lépniük a gyülekezet falai közül. Ennek jegyében született meg többek között a Keresztyén Élet Média Portál, azaz a KEMP gondolata. Olyan internetes médiafelületet szerettek volna ezen név alatt létrehozni testvéreink, amely a hétközna-

pokban a telefont nyomkodó fiatalokat is elérheti, s ahol a bemutatkozó videó szerint „a ma emberét foglalkoztató mai kérdésekre mai módon keressük a választ, keresztyén emberekként. Célunk, hogy ezen a felületen is az Isten gondolatait kommunikáljuk az igazságról és az életről”. Egy másik nyitási kísérlet a kívülállók elérése felé a Contact Kávé & Teaház megnyitása volt 2017 októberében.

Szintén váradi látogatása keretében Novák Zsolt a mai gyülekezet világban betöltött szerepéről hirdetett ígét. „Én a gyergyói gyülekezettel kapcsolatban hiszek abban, hogy történelmet írunk. És nem csak azért,

A Szövetség vezetői Novák Zsolttal a Contact kávézóban

mert ott nem nagyon vannak evangéliumi gyülekezetek, hanem azért, mert Istennek ez a célja a gyülekezetekkel, hogy beleszóljanak a települések történelmébe.” Egy megközelíthető Istenről beszélt, akit a mi feladatunk közel hozni az emberekhez. Az egyházat, a gyülekezetet nagyon nehéz ma megközelíteni. Isten készített utat, de mi nem készítünk neki utat. Mennyire nyitott a gyülekezetünk, mennyire van út ott? Azt mondja az Ézs 62: «Menjete ki a kapukon, hányjátok el a köveket, töltsétek fel a völgyeket, helyezzelek útjelzőket, hogy bejöhessen az én népem.»

Segíteni, de nemcsak

Fontos a különböző missziók anyagi és imatámogatása. Ám az említett vasárnapon, Váradon, Novák testvér tette is sarkallta a gyülekezetet, nemcsak annak segítségét köszönte meg. Hadd legyen az új missziók dinamikája, példája ragadós, és ébresztgesse közösségeinket a tenni akarásra, a nyitásra, a személyes evangelizálásra!

Kapcsolat

A gyergyói misszió üzeneteit és hétköznapijait a <https://www.facebook.com/keresztinyeletmediaportal/> Facebook-oldalon követhetik figyelemmel.

Gönczi Géza

Gyémántmenyegző Biharszentjánoson

Házasságkötésük 60. évfordulójáról emlékezett meg **Szilágyi Dezső és Irén** november 19-én, Biharszentjánoson. A vasárnap délutáni ünnepélyen Papp Dezső lelkipásztor hirdetett ígét, alapul az emmausi tanítványok története szolgált (Lk 24). Jelképesen üzent az „út”, a hatvan futamnyi, és az „idő”, amely már beesteledett, a nap lehanyatlott.

Az ünnepeltek ajkáról a hálaadás szavai hangzottak el: hogy „hordozott az Úr” (5Móz 8:2), és a dicséreté az Ő jótéteményeiért (Zsolt 103:1-3). A család énekeket, verset adott elő; a középső vő, Borzás László ígét olvasott és a közös otthonukban tapasztalt szép példákról szólt elismerően. A gyülekezet részéről Antal Dezső előljáró köszöntött, valamint fiatalabb és idősebb atyafiak is. Az ünnepség szeretetvendégséggel ért véget a felházban. [Sz. L.]

„Valahányszor megtettétek ezeket akár csak egygel..., velem tettétek meg” (Mt 25,40)

Ebben a példázatban Jézus egészen hétköznapi szintre hozza a keresztyén szolgálatot. Krisztus tanítványainak mindennapi, közönséges cselekedetei változást eredményeznek, és számítanak. Amikor a mennyiekre összpontosítjuk elménket, az kihatással lesz cselekedeteinkre, és felöltözzük az „együttérzést, kedvességet, alázatot, gyöngédséget és türelmet”. Amint a Szentlélek bennünk és általunk munkálkodik, az éhezők, szegények és kitaszítottak felé tanúsított hozzáállásunk és cselekedeteink megváltoznak. Jézust szolgálni nem csak vezetésről, prédikálásról, tengerentúli misszióútról vagy missziói csoporthoz való csatlakozásról szól. Bármennyire fontosak is lennének ezek, Krisztus azt a szolgálatot keresi, amely az élet mindennapi, egyszerű, de szükséges velejárójával kapcsolatos, azok között, akiket gyakran mellőznek, akiken gyakran átnéznek, vagy akiket gyakran kizárnak. Ez azt jelenti, hogy mindannyian megfelelünk a feladatnak, és változást eredményezhetünk ma. [Andy Paine, Igemorzsák, 83. kötet]

Mondd csak, mit vársz az új évtől?

Nemrég ünnepeltünk. Az év utolsó hónapja minden csak nem csendes. A karácsonyi forgatagban szó esik a szeretet ünnepéről, hogy ez a család ünnepe, arról, hogy jobb adni, mint kapni, s ezért be is vásárolunk rendesen az ajándékokból. Az egész város díszes pompában ragyog, az üzletekben, utcákon, tereken, s az otthonokban, a nagy sürgés-forgásban a különböző karácsonyi dallamok adják a munka ritmusát. Színes, néha hangos, fűszeres időszak ez. S talán ebben a pörgésben alig jut igazán időnk az ünnepeltre. Egyik kedvenc karácsonyi dalom így kezdődik:

*„Mondd csak, mit vársz az ünneptől!
Tudsz-e majd örülni szívedből?”*

Nehéz, elgondolkodtató kérdések. E két kérdéssel feszül egymásnak az emberi oldalunk, ami várja az ajándékokat, a családi vacsorákat, azzal a lelki szükséglettel, amit igazán csak Krisztus érkezése tud betölteni.

Majd így folytatódik az ének második versszaka:

*„Mondd csak, mit vársz a holnaptól!
Mindent megoldasz magadtól?”*

*Várod sorsod jobb lesz talán,
A terhed majd csak szűnik már,
De a szíved mondd mióta vár?”*

És nekem is ez a kérdésem: Mondd csak, mit vársz 2018-tól? Mi az, amiben vagy amiből változnod kell? Milyen dédelgetett kis terveid vannak, amiket még nem sikerült Isten elé vinned? Milyen fájdalmaid, sebeid vannak, amiből gyógyulnod kell? Kitől kell bocsánatot kérned, és ki az, akinek meg kell bocsátanod? Súlyos kérdések, melyekre a megoldás nem

fog gyorsan érkezni. Talán nem is érted, hogy miért történnek veled bizonyos dolgok. Hadd álljon előttünk néhány bibliai példa arról, ahogyan Isten terve kibontakozik az Őt követők életében. Ezeknek az embereknek, nem pár óra, vagy pár nap alatt oldódott meg a gondjuk, a helyzetük. De engedelmességük, hitük, kitartásuk meghozta gyümölcsét.

Ábrahámot Isten az idegenbe hívta, ígért neki utódokat, mint parton a homok, égen a csillag, és bőven termő földet. Azt kérte hagyja ott az atyai biztos házat, az ismeretlenért, az ígértért. S bár sok a bizonytalan, de Ábrahám lépett hittel. A sok viszontagság ellenére Ábrahám hitt az ígértben. S bár 100 évesen ő is megmosolyogta az utód hírét, de Isten bizonyított. Ábrahám nem érhetette meg, de hite révén nagy néppé lett.

Tizenegyedik fiúnak születni egy családban nem kis dolog. Azt gondolnánk, hogy a kicsi már nem sok vizet kavart a családi hierarchiában, de Józsefet kiváltságos helyzete és álmai miatt testvérei gyűlölték. Apjuk túlzott figyelmessége Ráhel fia iránt, a testvéreket öccsük ellen fordította. Ezért, ahogy lehetőség nyílt, Józsefet eltüntették a családból. Rabszolgaként így elkerült Egyiptomba. Amilyen jó dolga volt ott, annyira nehéz lett az idegenben. Potifár házából elég gyorsan a börtönben kötött ki, és ott is vesztegelt hosszasan. DE akármilyen helyzetben is volt, feladatait tisztességgel, becsületesen végezte el, mintha egy nagyobb hatalmasságnak kéne számot adnia. Így történhetett, hogy majd évek múltán ő lett Egyiptom második embere. Gondoskodva az ország és majd családja megélhetéséről is a szűkös időkben.

Mózes az egyiptomi fáraó udvarában nevelkedett a kor legjobb tanítói mellett. Mégis egy hirtelen

megmozdulása miatt elkerül az udvar nyújtotta jó-létből. Neves oktatói helyett tanára a pusztaság és a pásztor élet lett 40 évig. Mígnem egy nap új feladatot kapott, miszerint ő vezeti ki Izrael népét Egyiptomból, a szolgaságból. Ezután következett az igazi munka, hiszen 40 évig vándorolt a néppel a pusztában. 40 évig hallgatta Izrael zúgolódását, mindig éppen azért, ami nem volt. Ezek az évek hosszas perlekedéssel teltek, hol a nép perelt Mózesrel a helyzetük miatt, hol pedig Mózes Istennel a népért. De ezek a hosszú évtizedek úgy érnek véget, hogy eléri az ígéret földjét. Igaz Mózes egy botlása miatt nem mehetett be, de távolról megnézhetette.

Lehet, kicsit megfáradtál a keskeny úton. Lehet, kicsit elcsüggedtél az ígéret beteljesedésére várva. Lehet, nem érted, hogyan és miért kerültél arra a sötét helyre ahol vagy. Lehet, nem tudod meddig kell még várnod. DE Isten mindent lát és tud. Ő ismer téged, és már készíti a megoldást.

„Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.” (Zofóniás 3:17)

Krisztussal teljes boldog új évet kíván az EMaBISz!

ESEMÉNYEK 2018-BAN

JANUÁR 22-28	- Évkezdő ima és böjthét
FEBRUÁR	- Közös bibliaolvasás
MÁRCIUS 16-18	- Ifivezetőképző Hétvége
ÁPRILIS 20-22	- Székelyföldi Ifi Konfi
MÁJUS 11-13	- Fiú/Lány konferencia
AUGUSZTUS 20-26	- Országos Ifitábor a Hargitán
OKTÓBER 19-21	- Országos Ifi Konfi

Isten másképp érkezik

Várod, mert ez a keret,
várod látszatra,
mert mindenki
ünnepibe öltözve
ezt csinálja.
Várod bölcsőt ringatva
ügyetlen szeretettel,
várod az ajtót lesve
megfogyott türelemmel,
várod koporsó mellett
virrasztva letörten,
várod egy csodában,
hogy érkezzon,
és mindennek
véget vessen,
mert elegend lett,
és így tovább nem mehet!
Várod!
De Ő késik,
a bekeretezett
terveidbe
nem érkezik.
Akkor ?
Akkor majd . . .
lépsz te,

és a magad módján
találsz megoldást,
mert úgy gondolsz,
hiába vártál,
minden maradt a régi,
szürke, halovány.
És miután
már mindent
megpróbáltál,
csüggedten,
tehetetlenül,
reményvesztetten,
üres szemekkel
nézed a holnapot,
Ő akkor érkezik,
csak azt érzed,
hogy ott van,
hogy mindig
ott volt egy
karnyújtásnyira.
Csak azt érzed, hogy Ő
másképp érkezik,
mint ahogyan
vártad volna.

mucsi b jános

Csendben

Csendben formálódik a jellem,
Este mikor senki sem lát,
Könnyes szemeid mossák orcád,
Csendben formálódik a jellem,
Csendben formálódik.

Csendben formálódik a jellem,
Mikor befelé sírsz és kifelé mosolyogsz,
Mikor azt mondják az örömtől ragyogsz,
Csendben formálódik a jellem,
Csendben formálódik.

Csendben formálódik a jellem,
Sétányon, utcákon, cipőd kopog,
A szívedben az Atya hangja ragyog:
Ne félj, veled vagyok s formálni foglak
Jellemet. az enyémhez hasonlót.
Békesség, szeretet a vihar idején,
A salakot belőled lassan kiégetem,
Csendben, lassan formálódik a jellem.

© Kovács Attila Zsolt, Nagyvárad 2017.11.10

■ Mély fájdalommal de Istenben megnyugodva mentünk el † **Bálint Terézia** testvérnő temetésére, 2017. november 5-én. Testvérnőnk rákos beteg lévén sok kezelésen ment át, legyengült, de hitben kitartott Isten mellett. Volt amikor úgy látszott hogy a gyógyulás útján halad, de a nyáron derült ki hogy a halálos kór kiújult, és ez végzetes volt. Kedves családja mindvégig mellette volt, mindent megtett, de Isten hazaszólította. A virrasztóban Nagy Kasza Lőrinc és Ivánitzki István gyülekezeti vének szolgáltak, majd a temetésen Szűcs Sándor lelkipásztor. Az énekek és az Ige által vigasztalást meríthettünk. Isten vigasztalja a gyászolókat! **[Sz. S.]**

■ Szatmárnémetiben 2017. november 15-én kísértük utolsó útjára † **Medgyesi Jenő** testvért, aki hűséges és aktív tagja volt a helyi gyülekezetnek. 1939. november 11-én született Szatmárnémetiben. Fiatalon döntött az Úr mellett, döntését bemelegítéssel

is megpecsételte a nagyváradi Belvárosi Magyar Baptista gyülekezetben. Bátran vállalta hitét a kommunista időkben is, nem tagadta meg Megváltóját aminek következtében hite és a bibliaolvasása miatt menesztették a Bolyai Tudományegyetem Természettudomány-Földrajz szakáról. Állatorvosi pályára lépett, szakmai hivatását lelkiismeretesen végezte Szatmár megyében, miközben a helyi gyülekezetben és körzetben igei szolgálatot is végzett. Húsz éven át karvezetője volt a helyi gyülekezet énekkarának, és idős koráig énekkari tagként szolgált. 1979. szeptember 8-án házasságot kötött Huszár Margittal. Házasságukból két lány született: Tünde és Hajnalka. Nyugdíjas éveit aktívan töltötte, fizikai és lelki betegek felé szolgált. Élete utolsó szakaszában betegségét békességgel viselte és hűséges maradt Istenéhez mindvégig. Temetésén a kápolnánál Szűcs Sándor, a helyi gyülekezet lelkipásztora a Dán 12:2-3, a sírnál Nagy Kasza Lőrinc testvér a Jn 11:21-28 alapján hirdették a vigasztalás ígését. A temetésen a szatmárnémeti magyar baptista gyülekezet énekkara szolgált. Emlékét szívünkben őrizzük. **[A gyászoló család]**

■ A baróti körzetben 2017 folyamán *négy testvérünket* szólította el a mi Urunk a földi életből:

A vargyasi † **Vásárhelyi József** temetése 2017. február 7-én volt. Testvérünk 58 évet kapott az Úrtól. Hívó családban nőtt fel, de halála előtt egy évvel mondott igent Isten hívására. Láthattuk életében Isten mentő szeretetét. A gyászistentiszteleten Györfi Elek Tóbiás lp. a Róm 3:22-26 alapján és Cséki Barna diakónus tv. szolgáltak.

A baróti † **Berszán Gizella** testvérnőnk gyászistentisztelete 2017. március 17-én volt. Isten 61 évvel ajándékozta meg. Életének utolsó éveit súlyos betegség nehezítette, amely felemésztette testét, de ezalatt megtapasztalta Isten megújító kegyelmét lelkében és Isten békességét a szenvedésben. Isten vigasztaló ígésével Györfi Elek Tóbiás (Zsolt 73:21-18) és Deák Zsolt (Jób 1:20-21) lelkipásztorok szolgáltak.

A szárazajtai † **Berszán Sándor** testvérünk 94 évet kapott Istentől, beltele az élettel távozhatt az élők sorából. A Szárazajtai Baptista Gyülekezet vezetőjeként hosszú éveken keresztül hűségesen szolgált gyülekezetét és Isten missziójának ügyét.

Vágya az volt, hogy kalapja mellé kerüljön még egy kalap, egy férfi testvér, aki átveszi a gyülekezet vezetői szolgálatát. Reménységünk, hogy imája meghallgattatik. A 2017. augusztus 22-i gyászistentiszteleten Györfi Elek Tóbiás (Mt 13:43) és Deák Zsolt (Fil 1:21) lelkipásztorok hirdették az örök élet ígét.

A bölöni † **Sibianu Borbála** testvérnőnk 87 évet kapott Atyánktól. A gyülekezet hűséges tagja volt, bár hosszú éveken keresztül kellemetlen betegség gyötörte testét, mégis Isten és az Ő népe iránti lelkesedése nem hagyott alább. Temetése 2017. október 17-én meghitt körülmények között zajlott. Isten vigasztaló ígét Györfi Elek Tóbiás lelkipásztor (2Kor 5:1-10) és Erdő B. Zoltán (2Kor 4:17-18) diakónus hirdették a népes gyülekezetnek.

[Györfi Elek Tóbiás]

■ Utolsó földi útjára kísértük † **Kulcsár Pirooska** (szül. Nagy Pirooska) testvérnőnk a gyászoló családdal, Hadadban, 2017. március 6-án. Pirooska testvérnő 1933-ban született Érszodorón. 19 éves korában merített be Érendréden, Gellén János lp. által. 1957-ben férjhez ment Kulcsár Mihályhoz Hadadba. Házasságukat az Úr négy gyermekkel áldotta meg, két fiúval és két lánnyal. Szorgalmas gazdálkodó életet éltek, és életük végéig kitartottak nem csak a nehéz munkában, hanem a hitben is. Tizenkét év özvegység után az Úr úgy döntött, hogy a testvérnőt is hazahívja. A temetési istentiszteleten Balogh Ferenc baptista lp. és Mátyás Tibor püünkösdi lp. szólták az Úr vigasztaló ígését, a temetőkerthben pedig Sallai Jakab aradi lp.. Testvérnőnk az utóbbi években a püünkösdi gyülekezethez tartozott. Az Úr áldása maradjon minden gyermekén, unokáin és dédunokáin!

(folytatás a 6. oldalról)

a chicagói magyar imaházban, az év utolsó vasárnapját Detroitban (délelőtt a volt tanáromnak, Elmer bácsinak az angol gyülekezetében, délután a Lincoln Park-i magyar imaházban), a karácsonyi, az ó- és újévi ünnepeket pedig a Bethánia és a Kegyelem gyülekezetekben Clevelandben. A menetrendet K. Attila, az Ifjúsági szövetség ottani elnöke állította össze, a városok közötti útvonalakat, egy kivételével autóbusszal jártam be.

Kiemelkedő élmények

A Niagara-vízesés, az árnások földje, de a városi építészet remekművei is lenyűgözőek, mint az ENSZ-palota, a Szabadság-szobor, a Világkereskedelmi Központ akkor még ép kettős tornya. Chicagói ajándék volt, hogy bejárhattam a természet-tudományi múzeumot és a Moody-rádiót, Detroitban pedig a régi magyar utcát. Az atyfiakkal való találkozást emelném ki mindegyik gyülekezetben, meg az ismerkedést az ifjúsággal – New Yorkban és Chicagóban magyar írásgyakorlatot is sikerült tartanunk velük, egy kicsit az itthoni Mustármag-műhelyhez hasonlót. Kivételes emléknymokat hagytak azok is, akik alkalomadtán vendégül láttak. Említeném még a szállásomat biztosító családokat: New Yorkban K. Sándor és Nusika gondoskodott rólam, Detroitban a néhai Elmer Muncsan, Chicagóban Sz. István és Évike, valamint Gy. József és Aranka, Clevelandban N. Sándor és Ibolya (Sándor kezdeményezte a látogatást és fedezte a repülőutamat).

Összegzés

Még roppant szűkösen éltünk, viszont az országos ifjúsági munka ekkorra már meggyökerezett – érdekes idő volt ez egy ilyen látogatásra.

Nagy kincs a szerkesztőnek, ha az olvasókkal találkozik, a párbeszéd lehetősége, új ciklikák gyűjtése.

Visszhangra talált többeknél is az ifjúsági lap ügye, a támogatásukkal sikerült aztán, hogy kicsike szerkesztőségünk valamelyest fejlődjön.

És a zárshó

Érkezésemkor a reptéren, a New York-i gyülekezetből K. Frank várt és vitt be az imaházig gépkocsijával. „Mennyi autó?! – törtem meg a csendet útközben, a messziről jött és egy nagyon fáradt utas csodálkozásával. Az Aradról elszármazott fiatalember mindjárt válaszolt: „De érzi a testvér, hogy mégis milyen tiszta a levegő?” A látni és érezni talán minden utazás kulcsfogalma. A kettő társítja most, hogy visszatekin-tek, a Zsolt 34:9-et: „Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!” Tapasztaltam, vendéglátó atyámfiatál is, mindenképpen.

Sz. László

MIT TANÍT A BIBLIA? (10.)

Izrael népessége a Kivonuláskor (I.)

A 4Móz 1:46 világosan elmondja, hogy 603.550 fegyverfogható férfi volt, „csupán férfiak, a gyermekeken kívül.” (2Móz 12:37. 4Móz 11:21). Az 50 évesnél fiatalabb, (4Móz 4:3. Jn 8:57), vagy 60 évesnél fiatalabb (3Móz 27:7) férfiakhoz hozzáadva a gyermekeket, öregeket és nőket, a kivonulás népessége megközelítőleg akár két és fél millió személy is lehetett. A népszámlálás adatait igazolják, a szent sátor építésére gyűjtött adományok (2Móz 38:24-29), többek között 100 talentum és 1775 sekel ezüst. Mivel egy talentum 6000 beka, és egy sekel 2 beka, ez összesen 603.550 beka (4Móz 1:45-47 és 2Móz 12:37. 4Móz 11:21). (A második népszámlálás az előbbihez hasonló volt: 601.730 férfit vetek számba - 4Móz 26:51). A pusztai vándorlás alatt többször sokan elpusztultak bűneik miatt: az aranyborjú miatt 3000-en, a léviták kezétől (2Móz 32:28), s még 23.000-en az Úr által (2Móz 32:35, 1Kor 10:8). Az Úr megölt még Kádes Barneában 14.700-at (4Móz 16:49), Sittimben, a Jordán mellett 24.000-et (4Móz 25:9), a tüzes kígyókkal pedig sokakat (4Móz 21:6). A nagyszámú halott összhangban áll a népességgel.

Azonban több tényező elgondolkodtathat:

(1) 1Móz 46-ban részletes listát találunk azokról, akik Egyiptomba mentek. Hetvenen voltak. Ábrahámnak négyszáz éves nyomorgatást említ az Úr (1Móz 15:13), és hogy a negyedik nemzedék tér vissza. Máshol 430 esztendőről van szó (2Móz 12:40. Gal 3:17). Ha Ábrahámtól számítjuk ezt az időszakot, akkor ennek csak fele lehetett a tényleges egyiptomi tartózkodás. Jákób leszármazottai közül Júda, Pérec és Hecrón (három generáció) ment alá Egyiptomba, de Hecrón fia (vagy unokája), Káleb, már azok között volt, akik kijöttek Egyiptomból, és bementek az ígéret földjére. Jákób dédunokáinak többsége Egyiptomban született, és a negyedik generáció már visszatért Kánaán földjére. A fáraók közül is csak kettő volt József után: egyik, aki „nem ismerte Józsefet” (2Móz 1:8), és a másik, aki a kivonuláskor uralkodott (2Móz 2:23). Lévi és Mózes között is csak két generáció volt: Kéhát és Amrák (2Móz 6:16-20. 1Krón 6:1-3). Ha Jákób Egyiptomba menetelétől számolnánk négyszáz évet, akkor ebbe beleférne a kivonulásig az a tizenöt generáció, amely elégséges ahhoz, hogy a 70 tagú nagycsalád több mint kétmillióssá neppé szaporodjon (ha 27 évenként megduplázódott). De a negyedik generációig csak alig néhány ezer tagúra szaporodhatott! Márpedig, a bibliai kronológia szerint Jákób utódai legfeljebb 215 évet töltöttek Egyiptomban.

[Borzási István]

Együtt reménykedünk!

„De ha újra meggondolom, reménykedni kezddek: Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged” (JSir 3:21-23)

Ezekkel az igékkel, bátorító és szeretetteljes gondolatokkal köszöntötte a missziókerület küldötteit, november 25-én a Hargita Táborban, id. Máté Zoltán testvér, a Székelyföldi Missziókerület elnöke. Áldott testvéri közösségben imádhattuk Istenünket Gedő Árpád és Győrfi Elek-Tóbiás imabuzdításaira reagálva, akik arra bátorítottak minket, hogy az Úrban örvendezzünk és, hogy a bőséges gyümölcsstermésben reménykedjünk!

Az elnök testvérünk, beszámolójában utalt a táborban megtartott hálaadónap színes programjára és magas létszámú látogatottságára. Örömmel osztotta meg, hogy 17 diákkal újból működik a Székelyföldi Bibliaiskola, Kelemen Sándor marosvásárhelyi lelkipásztor vezetése alatt. Tanárokat pedig a székelyföldi lelkipásztorok közül választottak. A lelkipásztorok közötti jó közösség annak is tulajdo-

A kerületi tanácskozással párhuzamosan a székelyföldi vasárnapi iskolai tanítók is találkoztak.

nítható, hogy szinte havi rendszerességgel voltak találkozások, tartalmas előadások és egymásért való közbenjárások.

Kis Ottó-Károly lelkipásztor, a missziókerület pénztárosa arról számolt be hálaadással, hogy ezt az évet nem zártuk adóssággal, mert egyre több székelyföldi gyülekezet komolyan vette a missziókerület támogatását. A megmaradt pénzre és további támogatásra

igen nagy szükség van, mivel a bibliaiskolások úti-költségébe is szeretnénk bepótolni.

Szász Imre testvér, a szövetség gazdasági helyzetét mutatta be, és ebben az évben is utalt az általa képviselt alapelvekre a könyvelésben: legyen egyszerű, átlátható és könnyen ellenőrizhető. A missziókerület küldöttei jóváhagyták a 2018-as évre szóló költségvetést.

János Csaba lelkipásztor, szövetségünk kommunikációs alelnökének ébresztő jellegű tanítását hallgathattuk meg, melynek e három fő témaköre volt: az elkötelezettség, a tagság és a szolgálat fontossága a gyülekezetben. A gyűlés közös étkezéssel ért véget.

Imádkozunk, hogy a Jó Atya gazdag áldásai tovább kísérjék vezető testvéreinket, a tábor és a székelyföldi gyülekezeteket.

Deák Zsolt

Kocsis Erik, Kocsis Béla és Zsuzsa első gyermekének bemutatása augusztus 20-án Paptamásiban. Albert Zsolt lelkipásztor a Mt 19:13-15 köszöntötte az újdonsült szülőket és a gyermeket. **[T. Ch.]**

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605